

STIKSTOF

BRUSSEL BRUIST

tekst en muziek : Omar G, Astrofisiks, Jazz, Rosco & DJ Vega

Dit is voor iedereen in Brussel die mij nu verstaat.
Die kan volgen en kan navertellen waar het over gaat.

Als ik praat, praat ik in het Nederlands, ik woon in Brussel dus ik leerde Frans.
Nederlands m'n moedertaal dus m'n eerste woorden.
Lekker los gaan, want ik leerde geen akkoorden.
Ik hoorde, stemmen in m'n hoofd en ze spoorden me aan om met woorden u te bekoren.
Ik hoor ze, net voor ik ze uitspreek, dus ik spreek luid voor de doven. Voor de doven.

Frans getinte woorden in een Nederlandse zin, mijn moedertaal is een mengelmoes van in't begin
en het zit er in, nee ik laat het nimeer (niet meer) los.
Dank mijn moeder en mijn vader voor de dagelijkse kost.
Dank de vrienden die ik heb, en de vrienden die ik had, ik dank iedereen voor alles, ja ik dank de hele stad.

Duizend is de postcode. Was rap post, dan was ik postbode. Van de negentien postcodes.
En er zou post komen voor iedereen, we zijn met een miljoen en ik schrijf ze zo meteen.

Mocht men mentale gedeelte muzikaal de maat geven, dan zouden massaal vele maatregelen maat nemen.
Met een minimaal aan materialen nodig om te leven, en een maximaal aan moraal in de teksten steken.
Want wetende, dat vele mensen moeilijk overleven, zich op straat begeven, bedelen voor een beetje eten.
Muziek spelen, drugs-en drankproblemen helen en kunnen zo even de dag van morgen doen vergeten.

T'is ni (niet) eerlijk, maar velen gaan voor hun eigen belangen, zitten gevangen, persoonlijke gedachtegangen.
Doe d'r niet aan mee. Stop met het stressen en gebrabbel.
Zelf de meest zware mannen hebben eens nood aan een babbel.

Zie dwaze Vlaamstalige, die met een vlag zwaaien en van ver in Vlaanderen de Vlaamse leeuw als koning wanen.
Zich niet in Brussel wagen want ze zien dit gewest, als kweekhaard, een broei-bad van buitenlandse pest.
Ik zie het nut niet om het kleinste land ter wereld, te herverdelen in individuele delen.
Zet daarentegen de grenzen open en de wegen, om politieke vluchtelingen een thuis te kunnen geven.

Welkom in Brussel, de stad waar ik van kom. Denkpuzzel van de wetbundel waar iedereen om bromt.
Geklungel en geknutsel waar Europa zich hervormt. Volksvertegenwoordigd van de basis tot de norm.

Duizend is de postcode. Was rap post, dan was ik postbode. Van de negentien postcodes.
En er zou post komen voor iedereen, we zijn met een miljoen en ik schrijf ze zo meteen.